

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/308/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312202687
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hušeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4312202687.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: K. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., P. armády XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka: Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO: 42 260 086, zastúpený HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, zastúpená konateľom a advokátom JUDr. Rudolfom Priečinským, o zaplatenie sumy 1.296,43 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Levice č. k. 9C/693/2012-117 zo dňa 26.06.2013 v časti náhrady trov vedľajšieho účastníka, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd návrh vedľajšieho účastníka na strane žalovanej na prerušenie konania z a m i e t a .

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa uloženia povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania m e n í tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

Žalobcovi sa n e p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa nepriznal žalovanej náhradu trov konania. Žalobcu zaviazal povinnosťou zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 73,69 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súd prvého stupňa uznesením zo dňa 29.01.2013 č. k. 9C/693/2012 - 74 konanie vo veci samej podľa § 96 ods. 1, 3 OSP zastavil a rozhodol, že o náhrade trov konania rozhodne po právoplatnosti uznesenia. Vedľajší účastník, Spotrebiteľské združenie OSA, vstúpil do konania podaním zo dňa 27.04.2012, vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku a podaním zo dňa 19.11.2012 podal odpor proti platobnému rozkazu. Súčasne si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej pomoci - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a za podaný odpor + režijný paušál vo výške spolu 189, 60 Eur (2 x 71,37 Eur + 2 x 7,63 Eur režijný paušál + 20 % DPH). Žalobca následne vzal žalobu celkom späť.

Súd prvého stupňa nepriznal žalovanej náhradu trov konania dôvodiac tým, že jej v konaní trov nevznikli. Vedľajšiemu účastníkovi súd prvého stupňa priznal náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 OSP za úkon právnej služby - odpor proti platobnému rozkazu. Za prevzatie, prípravu a prvú poradu s klientom mu súd nepriznal odmenu dôvodiac tým, že vedľajší účastník sa so žalovanou vôbec neradil, do konania vstúpil z vlastného podnetu. Výšku odmeny za jeden úkon právnej pomoci súd priznal v

súlade s § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov, pričom vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon vypočítanej z tarifnej hodnoty, t.j. zo sumy 1.294, 43 Eur. Náhrada za jeden úkon právnej pomoci je 61,41 Eur + 7, 63 Eur režijný paušál + 20 % DPH, spolu 73, 69 Eur. Záverom konštatoval, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník (§ 93 ods. 4 OSP), preto má aj právo zvoliť si právneho zástupcu pre konanie.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal včas odvolanie vedľajší účastník v časti náhrady trov vedľajšieho účastníka. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi prizná náhradu trov celého konania tak, ako si ich vyčíslil. Vedľajší účastník si vyčíslil trovy konania pozostávajúce z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 189,60 Eur za dva úkony právnej služby (prevzatie veci vrátane prvej porady s klientom a podanie odporu) spolu s režijným paušálom a DPH. Namietal, že súd pri určovaní výšky priznaných trov právneho zastúpenia postupoval svojvoľne a vec nesprávne právne posúdil. Uviedol, že právny zástupca vedľajšieho účastníka právnu vec riadne prevzal a s vedľajším účastníkom na prvej porade prerokoval postup v konaní. Teda neexistuje dôvod na nepriznanie náhrady trov konania za úkon prevzatie veci vrátane prvej porady s klientom. Mal za to, že právny zástupca v konaní riadne hájil práva vedľajšieho účastníka a svojimi úkonmi mu (ako aj odporcovi, ktorý je spotrebiteľom) privodil plný úspech v konaní. Poukázal aj na početné rozhodnutia krajských súdov a osobitne poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29.01.2013 č.k. 6Co/280/2012-90 z ktorého vyplýva, že pre priznanie odmeny právneho zástupcovi za prevzatie a prípravu zastúpenia nie je potrebné preukazovať, akým spôsobom sa právny zástupca oboznámil so spisovým materiálom, podstatou je tá skutočnosť, či prevzal zastupovanie vedľajšieho účastníka, ktorá v konaní nebola spornou či išlo o účelný úkon. V nadväznosti na uvedené z odvolania vedľajšieho účastníka možno vyvodiť, že nepriznanie tohto úkonu právnej služby je v rozpore aj s princípom právnej istoty a s princípom právneho štátu. Uvedenú argumentáciu podporil aj rozhodnutím Európskeho súdu pre ľudské práva rozsudkom Beian proti Rumunsku ako aj početnými rozhodnutiami Ústavného súdu Slovenskej republiky. Zároveň si uplatnil aj trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 52,19 Eur s DPH za jeden úkon právnej služby / podanie odvolania/ 35,69 Eur + 20 % DPH podľa ustanovenia § 14 ods. 3 písm. b) vyhlášky vrátane režijného paušálu (7,81 Eur + 20 % DPH).

Proti uvedenému uzneseniu súdu prvého stupňa podal včas odvolanie aj žalobca v časti výroku, ktorým bol zaviazaný povinnosťou zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania. Namietal, že súd prvého stupňa v napadnutej časti vec nesprávne právne posúdil. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná náhradu trov konania. Podľa jeho názoru vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie MV SR samotné združenie má vo svojich radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 Zák. č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v oboch prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. S poukazom na dôvodovú správu k zákonu č. 384/2008 Z. z. zdôraznil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Ďalej uviedol, že má vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a len z označenia účastníkov usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Rovnaký právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012. Mal za to, že paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012, ako aj Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 9Co/420/2012. Namietal, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách

účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ani ako splnomocnený zástupca odporcov, pričom títo o vstupe združenia do konania pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť, čo vyjadril aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 13Co/35/2012, ako aj v rozhodnutí sp. zn. 13Co/36/2012. Zdôraznil, že nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Obdobný názor vyslovil Ústavný súd SR v náleze II. ÚS 78/03. Zastal názor, že odmenu za úkony právnej služby poskytované právnym zástupcom vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného nemožno považovať za účelne vynaložené trovy. Obdobný právny názor vyjadril aj Krajský súd v Trnave v rozhodnutí sp. zn. 21Cob/234/2012. Nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností. Činnosť vedľajšieho účastníka rozhodne nemožno považovať za tak odborne náročnú, že by si vyžadovala úplné právnické vzdelanie. Uvedené potvrdil vo svojom rozhodnutí aj Krajský súd v Žiline sp. zn. 10Co/110/2012. Svoj názor oprel aj o početné rozhodnutia krajských súdov SR. Ďalej uviedol, že združenie žalovaného v konaní nezastupuje. Podobný právny názor zastal aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 13Co/40/2012. Ďalej dôvodil, že ustanovenia Charty základných práv EÚ, ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa. Žiadne z predmetných ustanovení nepoukazuje na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Zároveň si žalobca uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur s DPH, ktoré pozostávajú z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 9,96 Eur s DPH a režijného paušálu k právnemu úkonu vo výške 9,37 Eur s DPH za podanie odvolania.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril vedľajší účastník na strane žalovanej. Konštatoval, že vedľajší účastník do konania vstúpil oznámením, pričom vzniesol námietku premlčania obsahujúcu relevantnú právnu argumentáciu, ktorá mala preukázateľne za následok späťvzatie návrhu na začatie konanie. Zdôraznil, že bez právneho posúdenia veci a bez vznesenia námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka by v danom konaní nemohlo byť na ňu zo strany súdu prihliadnuté, pričom je možné a pravdepodobné, že hlavný účastník by bol vo veci neúspešný obdobne ako boli neúspešní mnohí ďalší spotrebiteľia, od ktorých navrhovateľ vymáhal premlčané nároky v prevažnej väčšine zo spotrebiteľských zmlúv, ktoré navyše obsahovali neprijateľné podmienky. Teda mal za to, že v predmetnom konaní neexistuje dôvod na nepriznanie vedľajšiemu účastníkovi práva na náhradu trov. Uviedol, že vedľajší účastník v konaní vystupoval na podporu odporcu, proti ktorému podal navrhovateľ predmetný návrh. Odporca bol vďaka vznesenej námietke premlčania zo strany vedľajšieho účastníka v celom rozsahu úspešný. Konštatoval, že dôvodom späťvzatia návrhu na začatie konania navrhovateľom bolo uplatnenie námietky premlčania vedľajším účastníkom. To znamená, že odporca bol v konaní úspešný vďaka úkonu vedľajšieho účastníka. Uviedol, že spotrebiteľské združenie OSA je občianskym združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov. Táto ochrana spotrebiteľských práv sa realizuje prostredníctvom zastupovania spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní, či vstúpením do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Stanovisko navrhovateľa popierajúce význam právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka považoval za účelové a zjavne nesprávne. Zdôraznil, že výklad, ktorý by z uplatňovania práv vedľajšieho účastníka vylúčil možnosť dať sa právne zastúpiť, nie je iba absurdný, ale najmä odporujúci zákonom SR a tiež predpisom EÚ, nakoľko pri jeho aplikovaní by nebolo možné prostredníctvom združenia riadne, účelne a efektívne chrániť a presadzovať práva a oprávnené záujmy spotrebiteľov, a teda ani plniť základnú úlohu spotrebiteľského združenia stanovenú legislatívou SR a EÚ. Mal za to, že je dôvodné, aby vedľajšiemu účastníkovi boli priznané trovy konania, keďže nie je vylúčené, aby si vedľajší účastník, ak zostane až do právoplatného skončenia veci, nemohol uplatniť jemu vzniknuté trovy. Zdôraznil, že nie je možné odoprieť vedľajšiemu účastníkovi právo dať sa zastúpiť advokátom. Na podporu svojich tvrdení poukázal na početné rozhodnutia krajských súdov, ako aj na rozsudok Súdneho dvora zo dňa 22.12.2010, vo veci C - 279/09 DEB Deutsche Energiehandels und Beratungsgesellschaft GmbH proti Spolkovej republike Nemecko. S poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 17/2009 a rozhodnutie sp. zn. 3 MCdo 5/2006 uviedol, že neexistuje dôvod na aplikáciu ustanovenia § 150 OSP. Aplikácia tohto ustanovenia by bola na mieste vtedy, ak by bol v konaní úspešný navrhovateľ a odporca ako spotrebiteľ by vzhľadom na svoje majetkové, či sociálne pomery nebol zaviazaný súdom na náhradu trov konania. Konštatoval, že nahradenie trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi je nanajvýš spravodlivé, nakoľko mu

jednak s bránením práv spotrebiteľov vznikli reálne náklady a jednak ako prevenciu pred konaním navrhovateľa, ktorý zneužíva nízke právne vedomie spotrebiteľov (vrátane odporcu) tým, že skupuje premlčané pohľadávky a tie následne žaluje spoliehajúc sa, že odporcovia (spotrebiteľia) nevedia o možnosti vznesenia námietky premlčania a právne služby advokáta si nemôžu dovoliť. Záverom uviedol, že pokiaľ sa odvolací súd stotožní s návrhom navrhovateľa, vedľajší účastník navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 109 ods. 1 písm. c) OSP konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskych spoločností o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie - vrátane práva na priznanie náhrady trov konania v prípade, ak procesné úkony združenia budú v súdnom procese na prospech spotrebiteľa a budú mať v časti týkajúcej sa účasti spotrebiteľského združenia za následok úspech vo veci - ako o predbežnej otázke. Zároveň si uplatnil aj trovy odvolacieho konania vo výške 36,85 Eur s DPH za jeden úkon právnej služby /vyjadrenie/ vrátane režijného paušálu (9,37 Eur s DPH).

K odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane žalovanej sa vyjadril žalobca. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Uviedol, že sa pridrižiava svojich tvrdení v podanom odvolaní a zdôraznil, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Podľa jeho názoru vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa, musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Mal za to, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je neúčelné a nadbytočné. Obdobný právny názor vyjadril aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/164/2012. Konštatoval, že združenie udelilo právnomu zástupcovi generálnu plnú moc, z ktorej vyplýva, že advokát má vykonávať úkony právnych služieb bez ďalšieho konkrétneho pokynu združenia, je tu dôvodná pochybnosť, či samotný vedľajší účastník mal vedomosť o tom, že vstúpil do predmetného konania. Z uvedeného je zrejmé, že nemohlo dôjsť k naplneniu podstaty úkonu právnej služby príprava a prevzatie, vrátane prvej porady s klientom. V tejto súvislosti upozornil, že právny zástupca vedľajšieho účastníka sa o predmete konania dozvedel až po vstupe do konania, teda až po tom ako mu bol zaslaný návrh. Mal za to, že paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012. Zdôraznil, že nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Obdobný názor vyslovil Ústavný súd SR v náleze II. ÚS 78/03, ako aj v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/100/2012. Podľa jeho názoru združenie vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý odporcu v konaní nezastupuje. Ďalej dôvodil, že ustanovenia Charty základných práv EÚ, ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa. Žiadne z predmetných ustanovení nepoukazuje na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Podľa jeho názoru, konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania a na túto skutočnosť by mal súd prihliadať a reflektovať použitím ustanovenia § 150 OSP a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa, ako aj konanie ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1 OSP, § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti je potrebné podľa § 220 OSP zmeniť.

Podľa § 137 OSP, trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Všeobecne pre náhradu trov konania v sporovom konaní platí zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zásada úspechu vo veci znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala.

Odvolací súd konštatuje, že účastníci konania majú právo byť konaní zastúpení advokátom, avšak majú právo len na náhradu trov konania proti neúspešnému účastníkovi konania potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd je teda oprávnený a zároveň povinný o uplatnenom nároku na náhradu trov konania individuálne rozhodovať z hľadiska ich účelnosti. Odvolací súd mal z obsahu spisu za preukázané, že vedľajší účastník na strane žalovanej dobrovoľne vstúpil do konania, pričom nekontaktoval žalovanú a nepoznal ani predmet konania. Vedľajší účastník, ako i v iných obdobných prípadoch, vstúpil do predmetného konania, zároveň vzniesol námietku premlčania a uplatnil si aj nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom na cieľ a úlohu vedľajšieho účastníka, ktorými sú ochrana spotrebiteľa je možné predpokladať, že tento disponuje znalosťami a vedomosťami v oblasti spotrebiteľského práva, preto je spôsobilým samostatne ochraňovať spotrebiteľa. Nutnosť a opodstatnenosť svojho právneho zastúpenia vedľajší účastník vôbec nepreukázal a nezdôvodnil ho z hľadiska účelnosti a hospodárnosti. Odvolací súd mal za to, že takýto paušálny vstup vedľajšieho účastníka do bližšie nepoznaných konaní a udelenie všeobecnej plnej moci advokátovi na svoje zastupovanie v neznámom počte vecí nemôže byť prejavom naplnenia jeho cieľa a úloh ako občianskeho združenia pôsobiaceho na ochranu spotrebiteľov a taktiež to nemôže byť ani prejavom hospodárnosti jeho konania. Uvedené konanie vedľajšieho účastníka navodzuje stav, že spotrebiteľské združenie neslúži primárne záujmom spotrebiteľov, ale záujmom advokáta, ktorý si v paušálnych podaniach bez bližšej vedomosti o danom konaní do ktorého vstupuje automaticky vyčísluje aj náhradu trov právneho zastúpenia. Odvolací súd v súvislosti s nepriznaním náhrady trov konania (právneho zastúpenia) vedľajšiemu účastníkovi uvádza, že v danom prípade nedošlo k porušeniu práva na právnu pomoc a rovnosti účastníkov garantovaného čl. 47 ods. 2,3 Ústavy SR, nakoľko predmetné trovy neboli účelne vynaložené, t. j. nepôsobili v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že vedľajším účastníkom uplatňované trovy konania sú neúčelne a nehospodárne, a preto odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil podľa § 220 OSP tak, že náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej v celom rozsahu nepriznal.

Odvolací súd zároveň zamietol návrh vedľajšieho účastníka na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c) OSP, ktorým žiadal, aby odvolací súd prerušil konanie a požiadal Súdny dvor Európskych spoločností o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie - vrátane práva na priznanie náhrady trov konania v prípade, ak procesné úkony združenia budú v súdnom procese na prospech spotrebiteľa a budú mať v časti týkajúcej sa účasti spotrebiteľského združenia za následok úspech vo veci - ako o predbežnej otázke. Je tomu tak z dôvodu, že otázku účelnosti a hospodárnosti náhrady trov účastníka konania je výlučne v právomoci súdu SR. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že cieľom riešenia predbežnej otázky nie je rozhodnúť konkrétny spor (či a v akej výške má účastník konania právo na náhradu trov konania), ktorý spadá do výlučnej kompetencie súdu členskej krajiny, ale zabezpečiť jednotný výklad komunitárneho práva, pričom prejudiciálna otázka nastolená Súdnemu dvoru EÚ nesmie byť zjavne neopodstatnená a irelevantná vo vzťahu k prebiehajúcej konaniu, jej potenciálne zodpovedanie musí mať reálny dosah na prebiehajúci spor a zároveň nesmie ísť o otázku akademickú v tom zmysle, že táto otázka nemá reálny základ v prejednávanej spore.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalobcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania z dôvodu, že ich nepovažoval za účelne vynaložené s poukazom na skutočnosť, že žalobca sa k trovám vedľajšieho účastníka už vyjadril v samotnom späťvzátí návrhu na začatie konania /č. I. 68 až 70 spisu/.

Odvolací senát přijal toto rozhodnutí poměrem hlasů 3:0.

Poučení:

Proti tomuto uznesení odvolání není přípustné.